

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (prvi senat)

z dne 27. septembra 2006*

V zadevi T-153/04,

Ferriere Nord SpA, s sedežem v Osoppo (Italija), ki jo zastopata W. Viscardini in G. Donà, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata A. Nijenhuis in A. Whelan, zastopnika, skupaj z A. Colabianchijem, odvetnik,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti odločitev Komisije, ki so bile sporočene z dopisom z dne 5. februarja 2004 in s telefaksom z dne 13. aprila 2004, o še neporavnanim znesku globe, ki je bila tožeči stranki naložena z Odločbo Komisije 89/515/EGS z dne 2. avgusta 1989 v zvezi s postopkom na podlagi člena 85 Pogodbe EGS (IV/31.553 – Varjene jeklene mreže) (UL L 260, str. 1),

* Jezik postopka: italijanščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (prvi senat),

v sestavi R. García-Valdecasas, predsednik, J. D. Cooke, sodnik, in V. Trstenjak, sodnica,

sodni tajnik: J. Palacio González, glavni administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 7. februarja 2006

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- 1 Uredba Sveta (EGS) št. 2988/74 z dne 26. novembra 1974 o rokih zastaranja v postopkih in izvajanju sankcij v transportnem pravu in pravu konkurence Evropske gospodarske skupnosti (UL L 319, str. 1) med drugim določa:

„Člen 4

Rok zastaranja za izvajanje sankcij [izvršitev]

1. Za pooblastilo Komisije glede izvajanja [izvršitev] odločb, ki odrejajo globe, kazni ali periodična denarna plačila zaradi kršitev predpisov transportnega prava in prava konkurence Evropske gospodarske skupnosti, velja petletni rok zastaranja.

2. Rok začne teči z dnem, ko odločba postane pravnomočna.

Člen 5

Prekinitev roka zastaranja za izvajanje sankcij [izvršitev]

1. Rok zastaranja za izvajanje sankcij [izvršitev] se prekine:

- (a) z uradnim obvestilom [vročitvijo] odločbe, s katerim [katero] se spremeni prvotni znesek globe, kazni ali periodične denarne kazni ali zavrne prošnja za spremembo;
- (b) z vsakim ukrepom Komisije ali države članice na zahtevo Komisije za izvršitev plačil globe, kazni ali periodične denarne kazni.

2. Z vsako prekinitvijo začne rok teči znova.

Člen 6

Začasna ustavitev roka zastaranja za izvajanje sankcij [izvršitev]

Rok zastaranja za izvršitev sankcij se začasno ustavi za:

- (a) obdobje, v katerem je dovoljeno plačilo [za katerega je bila odobrena plačilna olajšava] [...]"

Dejansko stanje

- 2 Komisija je 2. avgusta 1989 sprejela Odločbo 89/515/EGS v zvezi s postopkom na podlagi člena 85 Pogodbe EGS (IV/31.533 – Varjene jeklene mreže) (UL L 260, str. 1, v nadaljevanju: odločba Varjene jeklene mreže), s katero je med drugim ugotovila udeležbo Ferriere Nord SpA pri vrsti kršitev na trgu Skupnosti varjenih jeklenih mrež in ji naložila plačilo globe v višini 320.000 ekujev.

- 3 V skladu s členom 4 odločbe Varjene jeklene mreže je bilo treba globo, naloženo tožeči stranki, plačati v roku treh mesecev od vročitve te odločbe. Poleg tega je bilo določeno, da naj bi znesek te globe avtomatično vključeval obresti od izteka tega roka po obrestni meri, ki jo Evropski sklad za monetarno sodelovanje zaračuna za svoje transakcije v ekujih prvi delovni dan meseca, v katerem je bila sprejeta odločba Varjene jeklene mreže, povečana za 3,5 odstotne točke, to je po 12,5-odstotni obrestni meri.

- 4 Odločba Varjene jeklene mreže je bila tožeči stranki vročena z dopisom z dne 9. avgusta 1989. V tem dopisu je bilo navedeno, da bo Komisija po izteku roka za plačilo, določenega v odločbi, izterjala svojo terjatev skupaj z avtomatično obračunanimi obrestmi po 12,5-odstotni obrestni meri od datuma izteka roka za plačilo. Določeno je bilo, da globe v primeru pravnega sredstva, vloženega z namenom razglasitve ničnosti odločbe, ni mogoče izterjati tako dolgo, dokler poteka sodni postopek, pod pogojem, da se pred datumom izteka roka za plačilo:

„ — [...] dolg od tega dne dalje obrestuje po 10,5-odstotni obrestni meri;

- [...] se najpozneje do tega dne s priporočenim pismom, naslovljenim [na računovodjo Komisije, predloži bančna garancija, sprejemljiva za Komisijo, ki je v skladu s priloženim vzorcem in ki pokriva tako osnovni dolg kot obresti ali povečanja“.
- 5 Tožeča stranka je 18. oktobra 1989 pri Sodišču prve stopnje vložila tožbo za razglasitev ničnosti odločbe Varjene jeklene mreže (zadeva T-143/89).
- 6 Banco di Roma je 26. oktobra 1989 po naročilu tožeče stranke izstavila poroštvo št. 1957 (v nadaljevanju: bančno poroštvo), v skladu z vzorcem, ki ga je Komisija priložila k dopisu z dne 9. avgusta 1989, in se tako zavezala:

„[...] potrjujemo vam, da jamčimo za plačilo Ferriere Nord [...] Komisiji [...]:

- globe v znesku 320.000 ekujev, ki je naložena Ferriere Nord [...]
- obresti na ta znesek, obračunane od 15. novembra 1989 do dneva dejanskega plačila globe, na podlagi 10,5-odstotne obrestne mere.

Te zaveze ni mogoče preklicati brez privolitve Komisije [...]

Če bo potrebno, se porok odpoveduje pravici do ugovora in do delitve odgovornosti.

To poročilo je izvršljivo ob vašem prvem zahtevku, poslanem s priporočenim pismom, za vročitev prepisa sodbe Sodišča Evropskih skupnosti v zadevi Ferriere Nord [...] proti Komisiji.

Vsako plačilo v nacionalni valuti se preračuna v ekuje po stopnji, ki velja na dan pred dnevom plačila.

Za vse spore v zvezi s tem bančnim poročilom je edino pristojno Sodišče Evropskih skupnosti v Luksemburgu.“

- 7 Sodišče prve stopnje je s sodbo z dne 6. aprila 1995 v zadevi Ferriere Nord proti Komisiji (T-143/89, Recueil, str. II-917) zavrnilo tožbo iz točke 5 zgoraj.
- 8 Tožeča stranka je 19. junija 1995 vložila pritožbo zoper zgoraj navedeno sodbo Sodišča prve stopnje. Sodišče je to pritožbo zavrnilo s sodbo z dne 17. julija 1997 v zadevi Ferriere Nord proti Komisiji (C-219/95 P, Recueil, str. I-4411).
- 9 Tožeča stranka je z dopisom z dne 28. julija 1997 zaprosila Komisijo, naj ponovno premisli o znižanju zneska globe in obresti. Tožeča stranka je navedla, da zaradi, po eni strani, močne devalvacije italijanske lire (LIT), ki je nastala med datumom odločbe Varjene jeklene mreže in datumom sodbe z dne 17. julija 1997 v zadevi Ferriere Nord proti Komisiji, točka 8 zgoraj, in, po drugi strani, skoraj osemletnega

trajanja sodnega postopka ni bilo pravično od nje zahtevati, naj plača celotni znesek osnovne globe in obresti, kot so določene v odločbi Varjene jeklene mreže.

- 10 Komisija je z dopisom z dne 11. septembra 1997, ki je bil vročen 18. septembra istega leta, zavrnila prošnjo tožeče stranke.
- 11 Tožeča stranka je s priporočenim dopisom z dne 2. decembra 1997, ki ga je Komisija prejela 10. decembra istega leta, le-to zaprosila, naj ponovno preuči njeno prošnjo, ker izstop italijanske lire iz evropskega monetarnega sistema, ki je bil razlog za njeno devalvacijo, ni bil predvidljiv na dan izdaje bančnega poročstva.
- 12 V istem dopisu je tožeča stranka navedla, da je poleg tega plačala znesek 483.840.000 LIT, kar ustreza znesku globe, to je 320.000 ekujev, glede na menjalniški tečaj, ki je veljal leta 1989. Ta znesek je bil 15. decembra 1997 vknjižen na račun Komisije v vrednosti 249.918 ekujev.
- 13 Komisija ni odgovorila na dopis z dne 2. decembra 1997.
- 14 Komisija je z dopisom z dne 5. februarja 2004 (v nadaljevanju: dopis z dne 5. februarja 2004) tožečo stranko obvestila, da znesek, ki ji ga dolguje, 27. februarja 2004 znaša skupaj 564.402,26 evra (osnovni znesek globe 320.000 ekujev, zmanjšan za 249.918 ekujev, plačanih 15. decembra 1997, in povečan za obresti za obdobje od 17. novembra 1989 do 27. februarja 2004). Komisija je tožečo stranko opomnila, naj čim prej poravnava dolg, in navedla, da bo po izvedenem plačilu privolila v prenehanje bančnega poročstva.

- 15 Tožeča stranka je odgovorila z dopisom z dne 25. februarja 2004, da zahteve iz dopisa z dne 5. februarja 2004 niso utemeljene in so prepozne. Tožeča stranka je zlasti trdila, da je petletni rok zastaranja za izvršitev, ki ga določa člen 4 Uredbe št. 2988/74, potekel 18. septembra 2002 in da v teh okoliščinah Komisija ne more več izterjati svojega dolga niti ne more uveljavljati bančnega poroštva.
- 16 Komisija je s telefaksom z dne 13. aprila 2004 (v nadaljevanju: telefaks z dne 13. aprila 2004) tožeči stranki odgovorila, da kar zadeva zastaranje po členu 4 Uredbe št. 2988/74, se ta določba v tem primeru ne uporablja zaradi obstoja bančnega poroštva, ki jo je mogoče vedno uporabiti in ima učinek začasnega plačila, tako da prisilna izvršitev ni bila nujna. Komisija je tudi priznala, da tožeče stranke ni opomnila, naj poravna svoj dolg po tem, ko je sodba Sodišča potrdila odločbo Varjene jeklene mreže, in na tej podlagi privolila, da se obresti obračunajo le za pet mesecev po razglasitvi navedene sodbe, do 17. decembra 1997. Iz tega je sledilo, da je Komisija od tožeče stranke zahtevala le znesek 341.932,32 evra namesto 564.402,26 evra, ki jih je zahtevala v dopisu z dne 5. februarja 2004. Komisija je nazadnje navedla, da naj bi zaradi neplačila pred 30. aprilom 2004 uveljavljala bančno poroštvo.

Postopek in predlogi strank

- 17 Tožeča stranka je z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 23. aprila 2004, vložila to tožbo.
- 18 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (prvi senat) odločilo, da začne ustni postopek. Stranki sta podali ustne navedbe in odgovorili na ustna vprašanja, ki jima jih je postavilo Sodišče prve stopnje na obravnavi 7. februarja 2006.

19 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nični odločitvi, ki jih vsebujeta dopis z dne 5. februarja 2004 in telefaks z dne 13. aprila 2004 (v nadaljevanju: izpodbijana ukrepa);
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

20 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- tožbo razglasi za nedopustno, če temelji na členu 230 ES;
- podredno, zavrne tožbo kot neutemeljeno;
- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Trditve strank

Dopustnost

21 Komisija primarno uveljavlja nedopustnost te tožbe, ker naj izpodbijana ukrepa ne bi pomenila odločb v smislu člena 249 ES, s katerimi naj bi bila oškodovana tožeča stranka. Zato izpodbijana ukrepa nista izpodbojna.

- 22 Izpodbijana ukrepa naj bi namreč pomenila preprost poziv za poravnavo neplačanega preostanka dolga, ki izhaja iz odločbe Varjene jeklene mreže in dopisa z dne 11. septembra 1997, in naj ne bi imela nobenega dodatnega pravnega učinka glede zneska globe, ki jo dolguje na podlagi prej navedenih aktov, ki zgolj potrjujejo – razen glede znižanja, ki mu tožeča stranka ni ugovarjala – znesek obresti, kot je določen v telefaksu z dne 13. aprila 2004 (točka 16 zgoraj).
- 23 Tožeča stranka v glavnem navaja, da je na podlagi člena 4(1) Uredbe št. 2988/74 pooblastilo Komisije za izvršitev odločbe Varjene jeklene mreže zastaralo pred sprejetjem izpodbijanih ukrepov (glej točke od 24 do 27 spodaj). Komisija naj bi s tem, da je na tožečo stranko naslovila izpodbijana ukrepa, s katerima ji je odredila poravnavo preostanka njenega dolga in navedla, da bo v primeru neplačila uveljavila bančno poroštvo, le-tej poslala zahtevek za plačilo brez pravnega naslova, ki pomeni nov element v zvezi z odločbo Varjene jeklene mreže in z dopisom z dne 11. septembra 1997. Zato naj izpodbijana ukrepa ne bi potrjevala te odločbe in dopisa.

Temelj

- 24 Tožeča stranka v podporo svoje tožbe uveljavlja edini tožbeni razlog kršitve člena 4 (1) Uredbe št. 2988/74, ker je pooblastilo Komisije, da izvrši odločbo Varjene jeklene mreže, ob sprejetju izpodbijanih ukrepov zastaralo.
- 25 Odločba Varjene jeklene mreže naj bi namreč postala pravnomočna na dan razglasitve sodbe Ferriere Nord proti Komisiji, točka 8 zgoraj, to je 17. julija 1997. Petletni rok zastaranja naj bi tako na podlagi člena 4 Uredbe št. 2988/74 najprej začel teči na dan vročitve te sodbe. Vendar naj bi rok zastaranja na podlagi člena 5(1)(a) te uredbe prekinil dopis Komisije z dne 11. septembra 1997, ki je bil vročen

18. septembra istega leta, tako da naj bi navedeni rok s tem dnem začel ponovno teči. Ker ni bilo nobenih drugih prekinitev ali začasnih ustavitev, naj bi pooblastilo Komisije za izvršitev odločbe Varjene jeklene mreže zastaralo pet let pozneje, to je 18. septembra 2002.

- 26 Iz tega naj bi sledilo, da je pravica Komisije, da izvrši odločbo Varjene jeklene mreže, na dan sprejetja izpodbijanih ukrepov zastarala ne le glede tožeče stranke, ampak tudi glede Banco di Roma.
- 27 V tem pogledu tožeča stranka, ki šteje trditve Komisije za umetne in brez pravne podlage, ugovarja, da se v tem primeru člen 4 Uredbe št. 2988/74 ne uporablja. Zlasti ugovarja, da je v skladu s sodno prakso obveznost predložitve poročstva akcesorna v smislu, da lahko upnik uveljavlja poročstvo le, če je dolg, ki je zavarovan s poročstvom, zapadel (sodba Sodišča z dne 15. maja 2003 v zadevi Préservatrice foncière TIARD, C-266/01, Recueil, str. I-4867, točka 29).
- 28 Komisija zatrjuje, da trditev tožeče stranke o zastaranju njenega pooblastila za izvršitev odločbe Varjene jeklene mreže v smislu člena 4 Uredbe št. 2988/74 ni utemeljena in da zaradi obstoja bančnega poročstva te uredbe ni mogoče uporabiti v predmetni zadevi.
- 29 V zvezi s tem Komisija, prvič, meni, da postopka uveljavitve bančnega poročstva zoper Banco di Roma ni mogoče enačiti s postopkom izvršitve odločbe Varjene jeklene mreže. Obveznost poročstvene banke naj bi bila namreč pogodbeno, na podlagi česar naj bi se na podlagi člena 238 ES vsi spori v zvezi z bančnim poročstvom predložili Sodišču, medtem ko naj bi obveznost tožeče stranke izhajala iz člena 256 ES.

- 30 Drugič, Komisija zatrjuje, da je bančno poroštvo ločena in samostojna obveznost v primerjavi z obveznostjo tožeče stranke, naj plača globo. V tej zvezi trdi, da je bančno poroštvo izvršljivo ob prvi zahtevi Komisije, da se je Banco di Roma zavezala, da se bo, če bo potrebno, odpovedala pravici do ugovora in do delitve odgovornosti in da zaveze slednje ni mogoče preklicati brez njene pisne privolitve. Komisija iz tega sklepa, da je razmerje med njo in Banco di Roma neodvisno od razmerja, ki jo veže na tožečo stranko.
- 31 Tretjič, Komisija trdi, da načelo pravne varnosti ne zahteva, naj se po analogiji uporabijo pravila zastaranja, določena v Uredbi št. 2988/74, za pogodbeno razmerja. Pogodbeno razmerje naj bi samo po sebi zadostilo zahtevam po pravni varnosti glede zastaranja. Če bi šteli, da se italijansko pravo uporablja za zadevno bančno poroštvo, bi rok zastaranja znašal deset let. Zato naj Komisiji ne bi bilo več treba prisilno izvršiti odločbe Varjene jeklene mreže, saj bi svojo terjatev lahko zahtevala od Banco di Roma na podlagi bančnega poroštva.
- 32 Nazadnje Komisija meni, da bančnega poroštva ni mogoče šteti za izključno akcesorno glede na prvotno razmerje med njo in tožečo stranko. V tej zvezi naj sodba Préservatrice foncière TIARD, na katero se sklicuje tožeča stranka, točka 27 zgoraj, ne bi bila upoštevana v tem primeru, ker se nanaša na sistem poroštev, s katerim zadevnega bančnega poroštva zaradi posebnosti njegovih klavzul ni mogoče primerjati. Poleg tega zatrjuje, da naj ne bi bilo v njenem interesu, da tako akcesorno poroštvo sprejme namesto začasnega plačila globe.
- 33 Podredno Komisija navaja, da tudi če bi zastaranje po Uredbi št. 2988/74 veljalo za bančno poroštvo (kar ne velja v tem primeru), bi bilo treba sprejetje tega poroštva šteti za plačilno olajšavo v smislu člena 6(a) te uredbe, ki ima učinekčasne ustavitve roka zastaranja. Tako sprejetje bi namreč pomenilo plačilno olajšavo v več pogledih: podjetje bi oprostilo takojšnjega plačila globe in mu omogočilo, da to

plačilo odloži do zahteve Komisije, ne da bi bilo treba prositi sodišče Skupnosti, naj začasno ustavi izvršitveni učinek odločbe, ki nalaga globo. Poleg tega bi nepriznanje, da bančno poroštvo pomeni plačilno olajšavo, lahko spodbudilo podjetja, naj ne plačajo globe, ki so jim bile naložene, ko te postanejo pravnomočne.

34 Dalje Komisija meni, da naj uveljavljanje bančnega poroštva ne bi pomenilo izvrševanja javnega pooblastila, ki ga je mogoče izpodbijati na podlagi člena 230 ES, ampak izvrševanje pogodbene pravice, katere sodni nadzor je bil zaradi arbitražne klavzule v bančnem poroštvu zaupan sodiščem Skupnosti. Ker ukrepi, ki jih Komisija sprejme v okviru pogodbenega razmerja, sodijo v pristojnost sodišč Skupnosti na podlagi člena 238 ES, zoper njih načeloma ni mogoče vložiti sočasne ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES.

35 V tej zvezi Komisija poziva Sodišče prve stopnje „v interesu pravice in ekonomičnosti postopka“, naj to tožbo, ki jo je vložil posameznik, prekvalificira v tožbo na podlagi člena 238 ES glede uporabe pogodbenega poroštva.

Presoja Sodišča prve stopnje

36 Ker je tožeča stranka trditev v zvezi z zastaranjem pooblastila Komisije za izvršitev odločbe Varjene jeklene mreže v smislu člena 4(1) Uredbe št. 2988/74 uveljavljala tako v okviru dopustnosti, da bi ovrgla Komisijin ugovor nedopustnosti (točka 23 zgoraj), kot v zvezi s temeljem (točka 24 zgoraj), je najprej treba ugotoviti, ali je do takega zastaranja prišlo.

Zastaranje

- 37 Najprej je treba preučiti, ali se v tem primeru uporablja člen 4(1) Uredbe št. 2988/74, kot to predlaga tožeča stranka.
- 38 V ta namen je najprej treba ugotoviti, ali sta izpodbijana akta upravna ali pogodbeni, kot to zatrjuje Komisija.
- 39 V tej zvezi Sodišče prve stopnje najprej ugotavlja, da se izpodbijana ukrepa v naslovu „Zadeva“ izrecno nanašata na postopek, ki je privedel do sprejetja odločbe Varjene jeklene mreže. Odredba za plačilo skupaj z opozorilom o uveljavitvi bančnega poroštva, ki jo ukrepa vsebujeta, torej pomeni obliko izvršitve odločbe Varjene jeklene mreže. Tako sta izpodbijana ukrepa, sprejeta na podlagi odločbe Komisije v smislu člena 249 ES, upravna.
- 40 Čeprav je res, da je vzrok pogodbenega razmerja med Banco di Roma in Komisijo, to je poroštveno banko, obveznost tožeče stranke do Komisije in da omenjeno bančno poroštvo vsebuje arbitražno klavzulo v smislu člena 238 ES, je vendarle treba opozoriti, da telefaks z dne 13. aprila 2004 zgolj omenja uveljavitev bančnega poroštva ob neplačilu zneskov, zahtevanih od tožeče stranke, in da dopis z dne 5. februarja 2004 ne govori o bančnem poroštvu.
- 41 Iz tega po eni strani izhaja, da ta zadeva, v nasprotju s trditvijo Komisije, ne pomeni pogodbenega spora, ki temelji na bančnem poroštvu, ki v obravnavanem primeru ne more izključiti uporabe Uredbe št. 2988/74.

- 42 Po drugi strani je ničnostna tožba, vložena na podlagi člena 230 ES, ustrezno pravno sredstvo za nadzor zakonitosti izpodbijanih ukrepov (v tem smislu glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 9. junija 2005 v zadevi Helm Düngemittel proti Komisiji, T-265/03, ZOdl., str. II-2009, točka 38 in navedena sodna praksa). Prekvalifikacija te tožbe v tožbo, vloženo na podlagi člena 238 ES, kar predlaga Komisija, naj bi bila tudi pravno zmotna, ne glede na to, da ni v skladu s predmetom tožbe, kot ga je določila tožeča stranka v tožbeni vlogi in ga izrecno potrdila v repliki.
- 43 Upravnost izpodbijanih ukrepov, sprejetih v okviru izvršitve odločbe Varjene jeklene mreže, je zato dokazana.
- 44 Da bi zavrnil trditve, ki jih je navedla Komisija in so opisane v točkah od 28 do 32 zgoraj, zadošča, da ponovno poudarimo (glej točki 40 in 41 zgoraj), da predmet te tožbe ni povezan z uveljavitvijo bančnega poroštva.
- 45 Glede trditve Komisije, da zgolj obstoj bančnega poroštva izključuje vsakršno uporabo Uredbe št. 2988/74 za glavno dolžniško razmerje med tožečo stranko in Komisijo (glej točko 28 *in fine*), je treba izpostaviti, da obstoj tega pogodbenega razmerja med Banco di Roma in Komisijo ne more preprečiti morebitnega zastaranja pooblastila Komisije, da odločbo Varjene jeklene mreže izvrši ob izteku roka, določenega v členu 4 te uredbe. Uredba št. 2988/74 je namreč vzpostavila celostno ureditev, ki podrobneje ureja roke, v katerih sme Komisija, ne da bi kršila temeljno zahtevo po pravni varnosti, izvrševati odločbe, s katerimi so naložene globe podjetjem, proti katerim je izvedla postopek na podlagi pravil Skupnosti o konkurenci (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 19. marca 2003 v zadevi CMA CGM in drugi proti Komisiji, T-213/00, Recueil, str. II-913, točka 324).

- 46 V zvezi s tem ni pomembno, ali je bančno poroštvo mogoče opredeliti kot akcesorno, kot to zatrjuje tožeča stranka, glede na glavno razmerje, za katero jamči, ali, nasprotno, kot samostojno zaradi klavzule, ki jo vsebuje, o plačilu ob prvi zahtevi (točki 27 in 32 zgoraj).
- 47 Zato je treba ugotoviti, ali je ob sprejetju izpodbijanih ukrepov zastaralo pooblastilo Komisije za izvršitev odločbe Varjene jeklene mreže v smislu člena 4(1) Uredbe št. 2988/74.
- 48 V tem pogledu ni sporno, da razen dopisa Komisije z dne 11. septembra 1997, navedenega v točki 10 zgoraj, po izdaji sodbe z dne 17. julija 1997 v zadevi Ferriere Nord proti Komisiji, točka 8 zgoraj, ni bilo nobenega drugega ukrepa, ki bi prekinil zastaranje v smislu člena 5 Uredbe št. 2988/74.
- 49 Ostaja vprašanje, ali se je, kot to zatrjuje Komisija, rok zastaranja začasno ustavil iz razloga, ker odložitev plačila globe, ki ga je Komisija odobrila tožeči stranki v zameno za bančno poroštvo, v bistvu pomeni plačilno olajšavo v smislu člena 6(a) Uredbe št. 2988/74 (točka 1 zgoraj).
- 50 V tej zvezi je torej treba ugotoviti, da rešitev tega vprašanja ni odločilna za ta spor.
- 51 Taka odložitev se je namreč iztekla ob koncu obdobja, za katero je bila odobrena, namreč glede na dopis Komisije z dne 9. avgusta 1989 (glej točko 4 zgoraj), „tako

dolgo, dokler poteka sodni postopek“. V tem primeru se je odložitev plačila tako zaključila na dan razglasitve sodbe Sodišča, to je 17. julija 1997 (glej točko 8 zgoraj), na dan, ko je zastaranje začelo teči na podlagi člena 4(2) Uredbe št. 2988/74.

- 52 Zato je treba ugotoviti, da v tem primeru ni bilo začasne ustavitve roka zastaranja po izdaji sodbe Sodišča z dne 17. julija 1997.
- 53 Iz tega izhaja, da je v skladu s členom 4(1) Uredbe št. 2988/74 pooblastilo Komisije za izvršitev v smislu te določbe zastaralo na dan, ki ga je pravilno določila tožeča stranka (glej točko 28 zgoraj), to je 18. septembra 2002. Izpodbijana ukrepa z datumoma 5. februar in 13. april 2004 sta bila tako sprejeta in vročena tožeči stranki, ko je pooblastilo Komisije za izvršitev odločbe Varjene jeklene mreže že zastaralo.

Dopustnost

- 54 Opozoriti je treba, da je odločba v smislu člena 249 ES vsak ukrep, ki na določen in dokončen način spremeni pravni položaj svojega naslovnika (sodbi Sodišča z dne 31. marca 1971 v zadevi Komisija proti Svetu, 22/70, Recueil, str. 263, točke od 33 do 43, in z dne 11. novembra 1981 v zadevi IBM proti Komisiji, 60/81, Recueil, str. 2268).
- 55 Iz sklepanj v zvezi z zastaranjem (točke od 37 do 53 zgoraj) izhaja, da Komisija zaradi zastaranja svojega pooblastila za izvršitev odločbe Varjene jeklene mreže ni imela več pravice od tožeče stranke zahtevati plačilo neporavnane ostanka in da je tožeča stranka od 18. septembra 2002 smela upravičeno šteti, da je varna pred vsemi zahtevami Komisije v zvezi z izvršitvijo navedene odločbe.

- 56 Komisija je z izpodbijanima ukrepoma na tožečo stranko naslovila odredbo za plačilo preostalega zneska in jo prisilila k uveljavitvi bančnega poročstva. Izpodbijana ukrepa, za katera *a priori* velja domneva zakonitosti, na določen in dokončen način spreminjata njen pravni položaj in na tej podlagi pomenita odločbo v smislu 249 ES, ki po definiciji ne potrjuje prejšnjih ukrepov.
- 57 Ugovor nedopustnosti je zato treba zavrniti kot neutemeljenega.

Temelj

- 58 Iz sklepanj v zvezi z zastaranjem (točke od 37 do 53 zgoraj) izhaja, da je pooblastilo Komisije za izvršitev odločbe Varjene jeklene mreže ob sprejetju izpodbijanih ukrepov zastaralo v smislu člena 4(1) Uredbe št. 2988/74.
- 59 Iz tega sledi, da je tožbeni razlog kršitve člena 4(1) Uredbe št. 2988/74 utemeljen in da je treba izpodbijana ukrepa zato razglasiti za nična.

Stroški

- 60 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker Komisija ni uspela, se ji v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (prvi senat)

razsodilo:

- 1. Odločitvi Komisije, ki sta bili sporočeni z dopisom z dne 5. februarja 2004 in s telefaksom z dne 13. aprila 2004, v zvezi z neporavnanim zneskom globe, ki je bila tožeči stranki naložena z Odločbo Komisije 89/515/EGS z dne 2. avgusta 1989 v zvezi s postopkom na podlagi člena 85 Pogodbe EGS (IV/31.553 – Varjene jeklene mreže), se razglasita za nični.**
- 2. Komisiji se poleg lastnih stroškov naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka.**

García-Valdecasas

Cooke

Trstenjak

V Luxembourggu, 27. septembra 2006.

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

R. García-Valdecasas